

Швець К.В.,

студентка IV курсу кафедри івент-менеджменту та соціальних комунікацій ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Єрмолаєва Г.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри івент-менеджменту та соціальних комунікацій ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв» м. Миколаїв, Україна

БЛОГІНГ ПІД ЧАС ВІЙНИ: ВИКЛИКИ ЧАСУ

В Україні, як і в багатьох країнах світу, активно розвивається блогосфера.

Інформаційне століття породило безліч нових професій. Але блогер виділяється серед них за тією простою причиною, що ця професія передбачає вплив на суспільну свідомість. Головна особливість блогу (чи відеоблогу - влогу) полягає в тому, що створювати його може будь-хто, для цього не потрібно мати певну освіту. У багатьох блогерів є своє коло читачів.

Блог - це інформаційно наповнений щоденник, одна з форм авторського проекту. Стати блогером, лідером думок чи СММ-менеджером хочуть чимало людей різного віку, які успішно реалізуються в цій професії, маючи за плечима чималий досвід [1].

Утім в умовах повномасштабної війни змінюються підходи до ведення сторінок у соціальних мережах: те, що було актуальним до 24 лютого 2022, сьогодні може викликати повне несприйняття, хейт чи навіть булінг.

Повномасштабне вторгнення росії в Україну сколихнуло всю країну. Кожен з нас ніколи не забуде того страшного ранку, який перевернув наше життя з ніг на голову. Кожен українець приносить користь своїй країні та робить все, що у його силах задля перемоги.

Чимало інфлюенсерів не лише ведуть війну на інформаційному фронті, але завдяки своїй великій аудиторії збирають гроші для армії та всіх постраждалих від війни в Україні.

Проаналізуємо соціальні мережі медійних представників, які допомагають в тилу нашим бійцям, які майже рік виборюють перемогу.

Сергій Жадан [1] - письменник, журналіст і лідер гурту «Жадан і собаки»[2], волонтерить упродовж багатьох років, він активно виступав та організовував різні заходи на сході України. Підтримує культурні й соціальні ініціативи, заснував для цих цілей благодійний фонд. З початку повномасштабної війни митець залишається у Харкові, забезпечує усім необхідним тих, хто цього потребує: військових, громади в місті й поблизу. Жадан волонтерить разом з учасниками гурту «Жадан і собаки», а

поміж тим колектив навіть устиг записати кілька треків, виступити з концертом у харківській підземці й навіть організувати рок-фестиваль – «із нормальним звуком і серйозним лайн-апом», як зазначив Жадан, анонсує подію. Фестиваль відбувся у безпечному місці, його записували на відео.

Сергій Притула[4], колишній шоумен, пізніше – політик і громадський діяч, має понад мільйонну аудиторію прихильників. Благодійний фонд Сергія Притули є другим за величиною в Україні після «Повернись живим». Зараз він активно працює і спрямовує зусилля на допомогу армії й постраждалим. Активізує свою аудиторію також за допомогою креативних рішень і аукціонів. Зокрема, пообіцяв коментувати фінал Євробачення, якщо завдяки донатам слухачів вдасться зібрати 1 млн грн. За чотири години твіттер-стріму пожертвували для ЗСУ 5,5 млн грн.

З аукціонним домом «Дукат» розігрували картину художниці Марії Примаченко «Квіти вирости коло четвертого блока». Стартувавши із суми 5000 доларів, організатори продали її за рекордні пів мільйона доларів. Разом з monobank активіст збирає кошти, розігруючи 120 знаменитих марок із російським кораблем.

Олексій Дурнев[5] - український телеведучий, продюсер, актор, переформатував шоу "Дурнев смотрит сториз" на "Дурнев смотрит сториз русни", де висміює "біди" росіян - відключення Instagram, вихід брендів з ринку, підвищення цін. Усі кошти від монетизації роликів підуть на допомогу ЗСУ. Також команда Олексія Дурнева запустила телеграм-канал "Боже, яке кончене!", в якому теж висміюють росіян. На каналі вже більше 700 тисяч підписників. Воєнна тема позначилася на іншому шоу - "Еда Дурнева". Замість огляду їжі з українських ресторанів Олексій разом із стендапером Лерою Мандзюк у випуску "Орки VS ЗСУ порівняли сухпайки російського та українського солдата.

Антон Пушкін[6]- телеведучий та мандрівник, зняв серію роликів для англomовного You-Tube-каналу. Він показав місто Київ після нападу російських окупантів, як столиця захищається від загарбників, а також як волонтери, ризикуючи своїм життям, допомагають народу. Під кожним із роликів він залишив посилання на організації для збору пожертв українцям.

Антон Сененко[7], блогер, та насамперед — учений, науковий співробітник Інституту фізики НАНУ допомагав вивозити родини з Ірпеня, пізніше — з Чернігова, врятувавши з колегами-волонтерами не одне життя. Крім щоденної роботи з порятунку людей із гарячих точок, блогер документував їхні історії та ділився ними на своїй фейсбук-сторінці. Більшість із них переповнені болем, тож їх неможливо читати спокійно. Та це дуже цінні свідчення, які збережуться завдяки талантові сторітелінгу, яким блискуче володіє Сененко. Один із його дописів фейсбук навіть двічі видаляв «через порушення стандартів спільноти», та видання «Локальна історія» опублікувала його як колонку на своєму сайті. Зараз учений та активіст разом із колегами-волонтерами допомагає доставляти необхідне на схід — практично щотижня вони відправляються в волонтерську місію містами Донеччини.

Поки одні кожного дня відкривають збори, підтримують країну й військових, допомагають постраждалим від російської агресії, інші обирають мовчати, або підтримувати й пропагувати путінський режим. В Україні створили платформу

theylovewar.com[8] зі списком артистів, блогерів та політиків, які підтримують війну проти України. У список вносять тих, хто підтримує або мовчки толерує війну і путінський режим, поширює фейки про війну рф проти України, замовчує дії агресора тощо.

Також сайтом «близнюком» є 22flr.com[9], на якому знаходиться перелік «чорних» блогерів, які мають антиукраїнську позиції, виправдовують або ігнорують вторгнення росії та окупації.

Підсумовуючи наведене, слід зазначити, що з початком війни блогосфера зазнала значних трансформацій: зміна контенту популярних блогерів, інфлюенсерів та медійних персон й вектору руху призвела до переосмислення сучасності.

Блогінг став невід'ємним елементом сучасного медійного простору у виробництві інформаційного контенту самими користувачами мережі. Новий напрям в інформаційній діяльності дає підстави зрозуміти суть і головні функції блогера / медійника / документознавця. Розвиток блогосфери розширює уявлення про інформаційну сферу і її можливості для окремої діяльності. Активну роль в ній відіграє аудиторія, через яку і для якої створюють, аналізують і поширюють інформацію.

Якщо говорити про перспективи блогосфери у нашій країні, то вона буде розвиватися. Швидше за все, з'явиться велика кількість блогів різної тематики.

Список використаних джерел:

1. Хто такий блогер? URL: <https://chk.dcz.gov.ua/node/7174> (дата звернення: 17.12.2022).
2. Жадан С.: офіційна сторінка. URL: <https://m.facebook.com/100044170792676/> (дата звернення: 17.12.2022).
3. Жадан і собаки. URL: https://uk.m.wikipedia.org/wiki/%D0%96%D0%B0%D0%B4%D0%B0%D0%BD_%D1%96_%D0%A1%D0%BE%D0%B1%D0%B0%D0%BA%D0%B8 (дата звернення: 17.12.2022).
4. Притула С.: офіційна сторінка. URL: https://instagram.com/siriy_ua?igshid=Zjc2ZTc4Nzk= (дата звернення: 17.12.2022).
5. Дурнев О. : офіційна сторінка. URL: <https://youtube.com/@AlekseyDurnev> (дата звернення: 17.12.2022).
6. Пушкін А. :офіційна сторінка. URL: https://youtube.com/@anton_ptushkin1 (дата звернення: 17.12.2022).
7. Сененко А. : офіційна сторінка. URL: https://m.facebook.com/senenkoanton/?locale2=ru_RU1. (дата звернення: 17.12.2022).
8. Theylovewar.com. URL: https://theylovewar.com/?fbclid=IwAR1df6-G7fqQ0RGee02CiiWSgknOGhamFKKYAS1SK24Crkw6R_AbAHQ_dBY#brand_type_id_21. (дата звернення: 17.12.2022).

9. Чорний список» блогерів. URL: <https://22flr.com/blacklist/1>. (дата звернення: 17.12.2022)

Шмигленко К.Е.,

студентка IV курсу кафедри івент-менеджменту та соціальних комунікацій, ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Орлова О.В., кандидат культурології, доцент з наказу кафедри івент-менеджменту та соціальних комунікацій ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв, Україна

ВЕРТЕП ЯК ВИД ТЕАТРАЛЬНОГО МИСТЕЦТВА

Українське театральне мистецтво бере початок від давньослов'янських обрядів, мистецтва скоморохів, які часто виступали з ляльковими виставами. У козацько-гетьманську добу спалах розвитку театрального мистецтва пов'язаний щонайперше зі шкільним навчанням.

Шкільний театр українського бароко започаткував драму як сценічне дійство, що відбувалося за певними правилами з декораціями, шумовими ефектами та іншими сценічними засобами.

Окремий вид драми, що сформувався в цей період, - вертеп. Акторами вертепа були ляльки.

Елементами театрального мистецтва було наповнене життя козаків. У всіх полках були музиканти, адже в похід козаки вирушали з піснями. Вони активно проводили дозвілля: танцювали, співали, слухали кобзарів і самі розповідали про свої подвиги. Любили козаки й театр календарної обрядовості (зокрема, вони були дотепними колядниками, стрибали через вогнища на Івана Купала), організовували вертеп та різні театральні-карнавальні дійства [https://ukrlit.net/textbook/9klas_4/37.html].

У XVII-XVIII ст. значного поширення в Україні набуло театральне мистецтво. Авторами драматичних творів були викладачі та учні навчальних закладів. Тогочасним глядачам показували твори «високого» стилю — великодні, різдвяні, історичні, житійні та повчальні драми. У перерві між діями ставили драматичні твори «низького» стилю — короткі вистави з народного побуту. Їх називали інтермедіями та інтерлюдіями.

Із XVII ст. на українських землях починає набувати популярності вертеп — ляльковий театр, який показували на різдвяні свята. Школярі, мандрівні дяки та міщани носили вертепи від хати до хати й розігрували лялькові вистави.